

هیدروژئوشیمی منابع آب سطحی حوضه آبریز سد شهریار (استور) میانه (آذربایجان شرقی)

مسین مسینفانی^۱، میررضا موسوی^{۱*}، مرتضی نمیب^۲ و محبوبه مسینی‌برزی^۱

^۱ گروه زمین‌شناسی، دانشکده علوم زمین، دانشگاه شهیدبهشتی، h_hoseinkhany@yahoo.com, r_moussavi@sbu.ac.ir

^۲ شرکت سهامی آب منطقه‌ای آذربایجان شرقی، گروه مطالعات آب‌های زیرزمینی، allafnajib2001@yahoo.com

* عهده‌دار مکاتبات

دریافت: ۹۰/۳/۲۰؛ دریافت اصلاح شده: ۹۰/۸/۱۵؛ پذیرش: ۹۰/۸/۲۰؛ قابل دسترس در تارنما: ۹۰/۱۱/۳۰

هکیده

حوضه‌ی آبریز سد شهریار در منطقه میانه، از هفت زیرحوضه، به نام های رودخانه قزل‌اوزن، زنجان رود، آجی‌چای، گرمی‌چای، شهرچای، قرقو و آیدوغموش تشکیل شده است. این حوضه بخشی از پهنه زمین ساختی البرز- آذربایجان و ترکیبی از واحدهای سنگی به سن پالئوزوئیک تا کواترنری می‌باشد. این منطقه بر اساس اقلیم نمای آمبرژه جزء مناطق نیمه‌خشک سرد محسوب می‌گردد. در این تحقیق، ۱۲ نمونه آب از رودخانه‌های منتهی به سد، جهت بررسی کیفیت و نوع آن از لحاظ مصارف مختلف مانند شرب، استفاده صنعتی و آبیاری آنالیز گردید. نتایج نشان داد که کیفیت شیمیایی آب به دلیل تأثیر عوامل زمین‌شناسی، اقلیم‌شناسی و هیدرولوژی، کلروره و سدیک است. به جز نمونه‌های آب مربوط به رودخانه قزل‌اوزن در دو ایستگاه شکرچی (R1) و قره‌گونی (R5) که تنها برای استفاده دام مناسب می‌باشند، سایر نمونه‌ها بیشتر جهت شرب انسان و دام، آبیاری و مصارف صنعتی قابل استفاده می‌باشند.

واژه‌های کلیدی: البرز، حوضه آبریز شهریار، میانه، قزل‌اوزن، شکرچی.

۱- مقدمه

فیاضی و نخعی (Fayazi & Nakhaei 2007) در دریاچه مهارلو کیفیت آب‌ها را بررسی نموده و به این نتیجه رسیدند که تغییر کیفیت شیمیایی آب بیشتر تحت تأثیر زمین‌شناسی منطقه می‌باشد. احداث سد شهریار در منطقه میانه، به منظور تولید نیروی برقابی و ترویج کشاورزی و وجود واحدهای تبخیری و لایه‌های گچی در واحدهای مارنی در بخش‌های مختلف حوضه آبریز این سد، باعث ایجاد تغییراتی در کیفیت آب سد گردیده است. بنابراین، تعیین کیفیت و نوع آب رودخانه‌های منتهی به این سد، از نظر شرب انسان و دام، آبیاری و مصارف صنعتی از اهداف این تحقیق می‌باشد. بر این اساس، با استفاده از تجزیه شیمیایی آب که شامل اندازه‌گیری مقدار شوری (EC)

امروزه به دلیل رو به اتمام بودن منابع آبی زیرزمینی، توجه به منابع آب سطحی جهت مصارف گوناگون بیشتر شده است. با توجه به این مسئله، احداث سدهای بزرگ در کشورهای در حال توسعه نظیر ایران رو به افزایش است (نائیچی ۱۳۸۳). استفاده از این منابع در بخش‌های مختلف، به ویژه در کشاورزی و صنعت باید بر اساس استانداردهای بین‌المللی باشد (Soliman 2010). میزان کیفیت شیمیایی آب، در مصارف مختلف، بسیارحائز اهمیت است (دانیالی ۱۳۸۸). بر این اساس مطالعات بسیاری در حوضه‌ها و دشت‌های مختلف ایران انجام شده است. به عنوان نمونه، نائیچی (۱۳۸۳) در دشت نیسان (طبس) و

را نام برد. در اوایل سنوزوئیک بیشتر رسوبات آذرآواری ته‌نشین شده‌اند که به سمت کواترنری به رسوبات تخریبی-تبخیری تبدیل شده‌اند. نقشه زمین‌شناسی منطقه در تصویر ۲ آورده شده است.

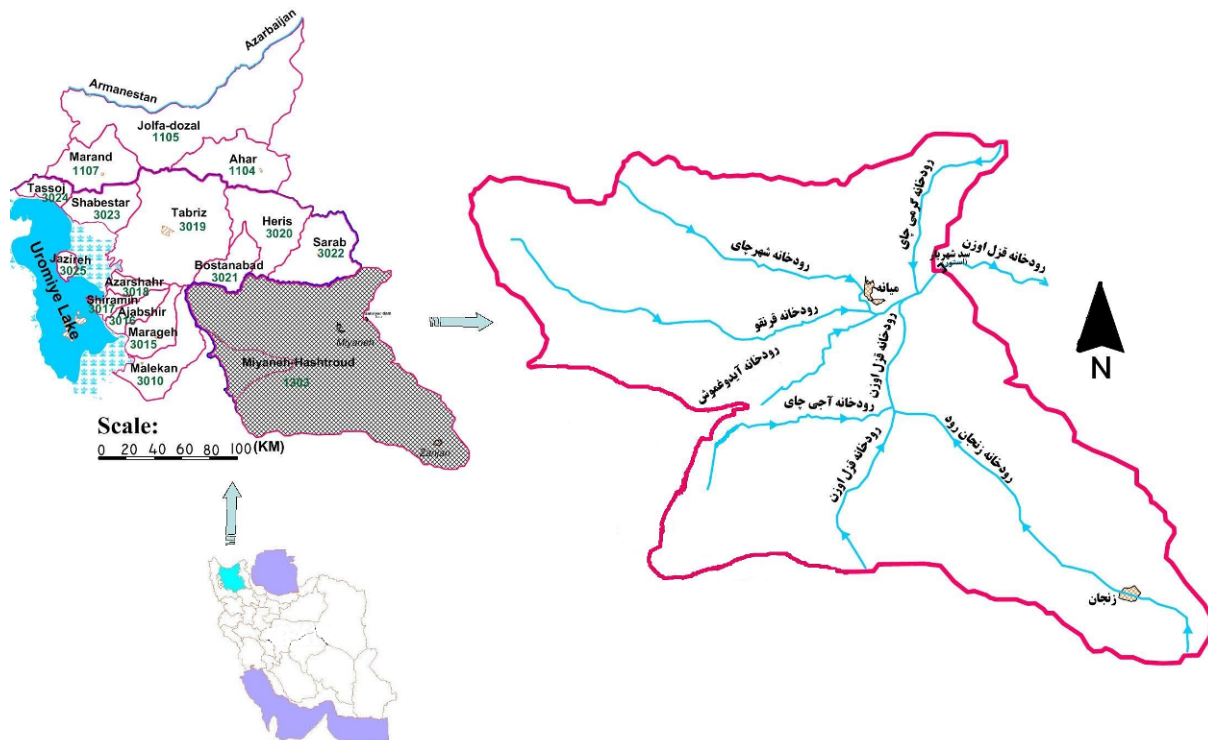
۳- مواد و روش مطالعه

جهت بررسی کیفیت آب حوضه آبریز سد شهریار، از کلیه رودخانه‌های منتهی به این حوضه که دارای جریان آب دائمی و فصلی بودند، ۱۲ نمونه آب برداشت شد. نمونه‌ها از رودخانه‌های قزل اوزن-ایستگاه شکرچی (R1)، خروجی قرقنو (R2)، خروجی آیدغموش (R3)، بعد از تلاقی سه رودخانه (آیدغموش، قرقنو و شهرچای) (R4)، قزل‌اوزن-ایستگاه قره‌گونی (R5)، محل احداث سد (R6)، شهرچای-ایستگاه کوهسالار (R7)، قرقنو-ایستگاه تونل شماره ۷ (R8)، گرمی‌چای-ایستگاه چناب (R9)، زنجانرود-ایستگاه سرچم (R10)، شهرچای-ایستگاه میانه (R11) و قزل‌اوزن-ایستگاه ماهنشان (R12) برداشت شده و به روش‌های مختلف مورد تجزیه‌ی شیمیایی قرار گرفتند. همچنین اطلاعات میزان بارندگی و درجه حرارت در طی چند دوره آماری جهت بررسی اقلیم محدوده‌ی مورد مطالعه، از ایستگاه‌های مختلف هواشناسی منطقه، تهیه شده و طبق اقلیم‌نمای آمبرژه نوع اقلیم منطقه مشخص گردید (Dubief 1953-1963). در تصویر ۳ موقعیت و تعداد نمونه‌های برداشت شده نشان داده شده است.

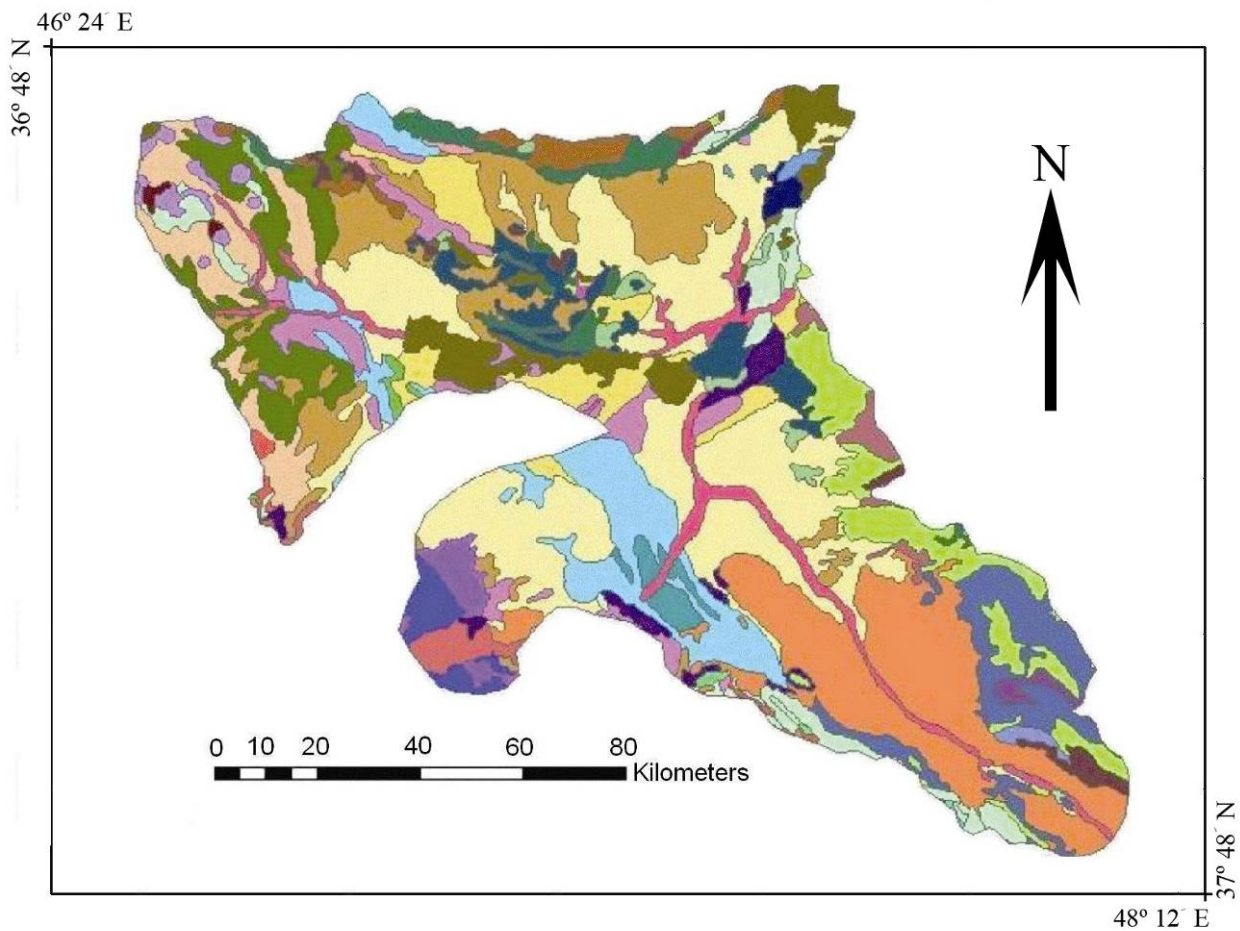
(Conductivity)، آنیون و کاتیون نمونه‌های آب، سختی آب نمونه‌ها (Hardness) و باقیمانده خشک نمونه‌ها (Total Dissolved Solid, T.D.S) می‌باشد، این اهداف مورد بررسی قرار گرفت. در این زمینه، در حوضه مذکور قبلاً مطالعاتی توسط مهندسی مشاور طی سال‌های ۱۳۴۷ تا ۱۳۷۷ صورت گرفته است. در این مطالعات، فقط کیفیت آب‌ها از نظر قابلیت شرب و استفاده در کشاورزی بررسی شده است.

۴- موقعیت جغرافیایی و زمین‌شناسی منطقه مطالعاتی

حوضه آبریز شهریار (استور) به وسعت ۲۲۱۶۱ کیلومتر مربع در جنوب شرقی استان آذربایجان شرقی و در بین رشته کوه‌های البرز و زاگرس قرار دارد. این حوضه بین طول جغرافیایی ۲۴' ۴۶" تا ۱۲' ۴۸" شرقی و عرض جغرافیایی ۴۸' ۳۶" تا ۴۸' ۳۷" شمالی واقع شده است (تصویر ۱). محدوده مطالعاتی از نظر ساختار زمین‌شناسی بخشی از زون البرز-آذربایجان محسوب می‌گردد (نبوی ۱۳۵۵). واحدهای سنگی این منطقه مربوط به پالئوزوئیک تا سنوزوئیک و عهد حاضر می‌باشند. از سازندهای مربوط به پالئوزوئیک می‌توان به سازندهای سلطانیه، باروت، لالون، میلا و آهک روت‌ه اشاره کرد که در دوره مذکور، بیشتر واحدهای آهکی-دولومیتی و شیلی-مارنی ته‌نشین شده‌اند. در مزوزوئیک بیشتر رسوبات تخریبی و آهکی در محدوده مطالعاتی ته‌نشین شده‌اند. از سازندهای مربوط به این دوره می‌توان سازندهای شمشک، دلیچای و واحد آهکی-کنگلومرایی کرتاسه بالایی

تصویر ۱- موقعیت جغرافیایی منطقه مورد مطالعه

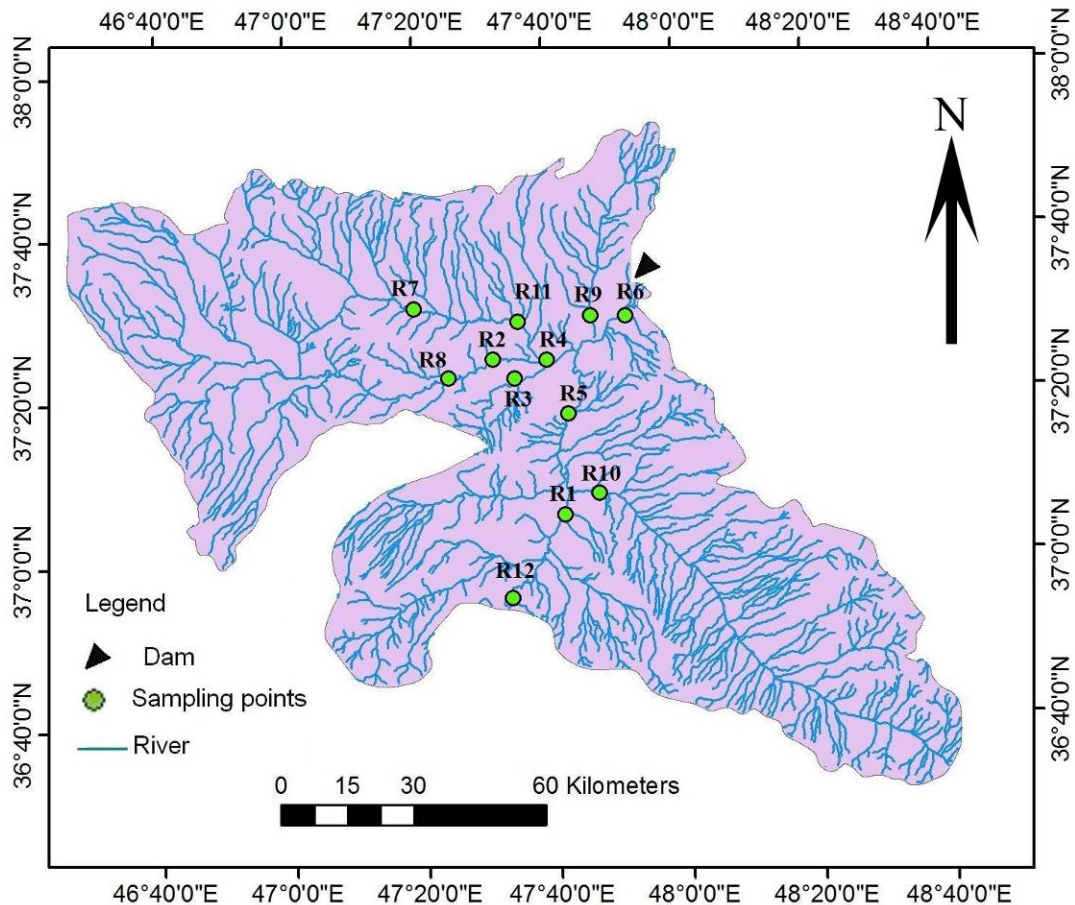
Legend

Geology Description

	Granite to diorite
	High level piedment fan and vally terrace deposits
	Light grey, thin - bedded to massive limestone (LAR FM)
	Light - red to brown marl and gypsiferous marl with sandstone intercalations
	Lowlevel piedment fan and vally terrace deposits
	Marl, calcareous sandstone, sandy limestone and minor conglomerate
	Marl, shale, sandstone and conglomerate
	Massive to thick - bedded reefal limestone
	Meddium - grade, regional metamorphic rocks (Amphibolite Facies)
	Pliocen rhyolitic to rhyodacitic subvolcanics
	Polymictic conglomerate and sandstone
	Percambrian granite to granodiorite (DORAN GRANITE)
	Pyroclastics and claystone with vertebrate fauna remains (MARAGHEH FM.)
	Red marl, gypsiferous marl, sandstone and conglomerate (Upper red FM.)
	Red sandstone and shale with subordinate sandy limestone (DORUD FM.)
	Rhyolitic to rhyodacitic subvolcanic
	Rhyolitic to rhyodasitic tuff
	Rhyolitic to rhyodasitic volcanics
	Stream channel, braided channel and flood plain deposits
	Upper cretaceous, undifferentiated rocks
	Well bedded green tuff and tuffaceous shale (KARAJ FM)
	Granite
	Amphibolit
	Andesite and basaltic volcanics
	Andesitic to basaltic volcanic tuff
	Andesitic and basaltic volcanics
	Andesitic volcanic
	Andesitic volcanics
	Ash flows and associated rocks (Maragheh Fm.)
	Basaltic volcanic rocks
	Calcareous shale with subordinate tuff (Asara Shale)
	Conglomerate and sandstone
	Dacitic andesitic volcanic tuff
	Dacitic to Andesitic volcanic
	Dacitic to Andesitic subvolcanic rocks
	Dacitic to Andesitic volcanic
	Dark grey shale and sandstone (Shemshak Fm.)
	Diorite
	Dolomite and sandstone (Bayandour Fm)
	Gneiss, granite gneiss and locally including migmatite

تصویر ۲- نقشه زمین شناسی حوضه آبریز سد شهریار میانه (GSI 2011)

تصویر ۳- شبکه هیدرولوژی و نقاط نمونه‌برداری نمونه‌های آب حوضه آبریز سد شهریار (استور)

رود، آجی چای، گرمی چای، شهر چای، قرنقو و آیدوغموش تشکیل شده است که در نهایت به اصلی‌ترین رودخانه منطقه میانه یعنی قزل‌اوزن می‌ریزند (تصویر ۱).

حدود ۵۷ درصد از وسعت محدوده مورد مطالعه در دامنه ارتفاعی ۱۵۰۰ تا ۲۰۰۰ متر از سطح دریا واقع می‌باشد، میانگین ارتفاع این محدوده، ۱۷۹۰ متر محاسبه شده است. طیف ارتفاعی محدوده مطالعاتی از ۹۹۹ متر در نقطه خروجی رودخانه قزل‌اوزن (حوالی روستای توپ قره) تا ۳۷۰۷ متر در قله سه‌سند واقع در ۴۰ کیلومتری جنوب شرقی تبریز متغیر است. رودخانه گرمی چای بیشترین شیب (۳/۸۴ درصد) و قزل‌اوزن کمترین شیب (۰/۳۴ درصد) را دارد (جدول ۱).

۴-۲- بارندگی در سطح موطن آبریز

بارندگی، مهم‌ترین عامل در چرخه‌ی هیدرولوژی است. منطقه‌ی مورد مطالعه، بیشتر تحت تأثیر توده‌های مدیترانه‌ای (با منشأ اقیانوس اطلس) و عرض‌های میانی (با منشأ دریای سیاه) است. در حوضه‌ی آبریز سد شهریار، به دلیل ارتفاع منطقه و نفوذ پرفشار سیبری، نزولات

در تجزیه شیمیایی، یون‌های سدیم و پتاسیم با دستگاه فلیم فتومتر (Flame Photometer Corning 410) و سولفات توسط دستگاه اسپکتروفوتومتر (Spectrophotometer Hack DR 2000) اندازه‌گیری شدند. سایر کاتیون‌ها و آنیون‌ها، مواد جامد محلول (Total Hardness, سختی کل، (Total Dissolved Solid, T.D.S) شوری کل و نسبت جذب سدیم (S.A.R Sodium)، به وسیله تیتراسیون، مشابه آنچه که بعضی از نویسندگان مانند بورگارلو (Borgarello et al. 1986) انجام داده‌اند، در آزمایشگاه آب منطقه‌ای استان آذربایجان شرقی اندازه‌گیری شدند. در نهایت به منظور تعیین کیفیت آب منطقه از نظر شرب انسان از نمودار شولر (Schoeller 1962، نائیچی ۱۳۸۳)، استفاده کشاورزی از نمودار ویلکاکس (Wilcox 1995) و نوع تیپ آب منطقه از نمودار تلفیقی پایپر (Piper 1994) استفاده شده است.

۴-۳- خصوصیات مورفولوژیکی و اقلیمی موطن آبریز سد شهریار

۴-۱- خصوصیات مورفولوژیکی موطن

این حوضه از شش زیر حوضه مستقل شامل رودخانه‌های زنجان

۳-۴- مداخل و مداخلات حرارت در سطح موضه آبریز

به منظور محاسبه‌ی متوسط حرارت حداکثر و حداقل در گرم‌ترین و سردترین ماه سال (تیر- دی) در سطح حوضه آبریز، از آمار سه ایستگاه میانه، زنجان و ماه نشان در دوره شاخص ۱۹ ساله (۱۳۸۴-۱۳۶۵) استفاده شد است (سازمان هواشناسی کشور ۱۳۸۹).

جوی عمدتاً برف بوده و ریزش باران در دشت حوضه و طی ماه‌های گرم قابل مشاهده می‌باشد. با توجه به آمار ۴۳ ساله، میزان بارندگی ایستگاه‌هایی که مشکوک و یا خلاء آماری بودند از طریق همبستگی تکمیل شده، در جدول ۲ متوسط بارندگی سالانه ارائه گردیده است. میانگین بارندگی سالانه در حوضه آبریز، ۳۵۱/۹ میلی‌متر محاسبه گردید (جدول ۳).

جدول ۱- مشخصات فیزیوگرافی حوضه آبریز سد شهریار (شرکت سهامی آب منطقه ای استان آذربایجان شرقی ۱۳۸۳)

رودخانه	ارتفاع ماکزیمم حوضه (m)	ارتفاع مینیمم حوضه (m)	اختلاف ارتفاع از نقطه تمرکز حوضه (m)	طول رودخانه (km)	شیب متوسط رودخانه (درصد)	درصد شیب رودخانه
قزل اوزن	۲۰۴۵	۱۰۰۰	۱۰۴۵	۲۵۰	۲/۰۵	۰/۳۴
زنجان رود	۱۷۸۰	۱۱۴۰	۶۴۰	۱۴۲	۰/۵	۰/۴۵
آیدوغموش	۳۲۰۵	۱۰۷۰	۲۱۳۵	۱۰۸/۸	۱	۱/۹۷
قرنقو	۳۷۰۷	۱۰۷۰	۲۶۳۷	۱۳۱/۳	۰/۹	۲/۰۱
گرمی چای	۳۱۰۰	۱۱۰۰	۲۰۰۰	۵۲/۵	۱/۶۳	۳/۸۴
آجی چای	۲۷۰۸	۱۰۸۰	۱۶۲۸	۶۳/۸	۱/۲	۲/۵۸
شهرچای	۳۳۰۲	۱۰۷۰	۲۲۳۲	۹۰	۱/۰۱	۲/۴۸

جدول ۲- توزیع متوسط بارندگی سالانه در طی ۴۳ سال در سطح حوضه آبریز سد شهریار (شرکت مشاوره‌ای مه‌بار قدس ۱۳۸۸)

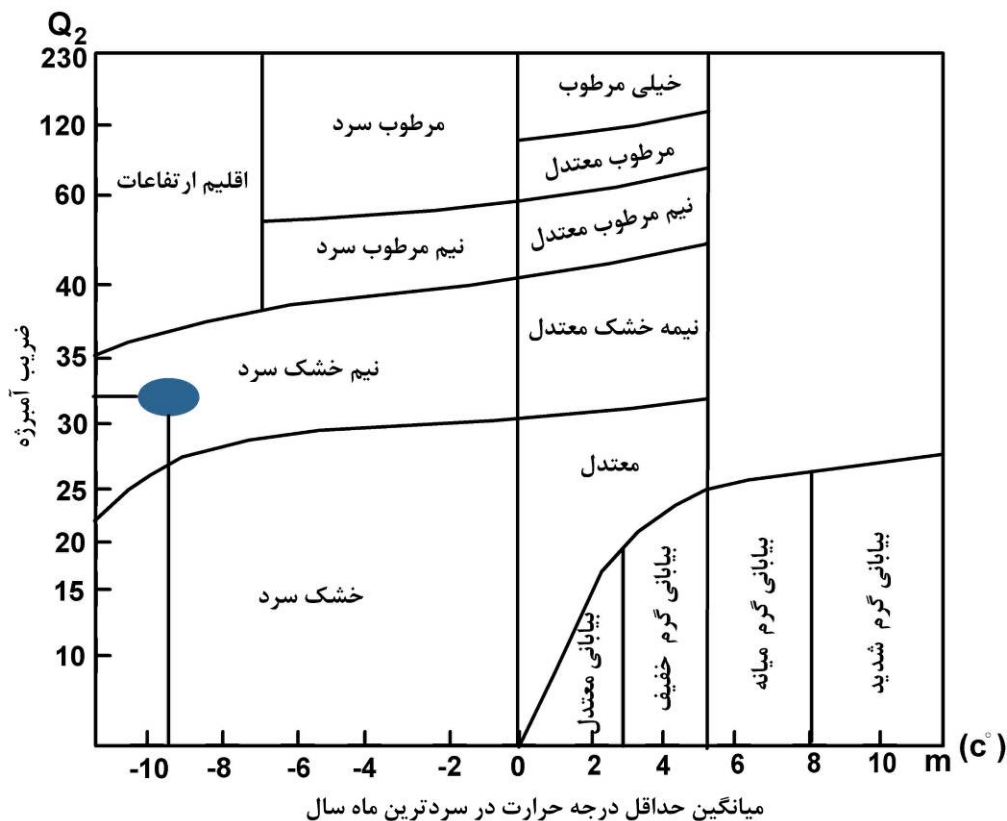
ردیف	نام رودخانه	نام ایستگاه	متوسط بارش سالانه (mm)
۱	قزل اوزن	استور	۳۳۱/۴
۲	قرنقو	خراسانک	۳۷۳/۵
۳	زنجان رود	سرچم	۳۲۹/۵
۴	شهرچای	کوهسالار	۳۷۵/۶
۵	گرمی چای	چتاب	۳۸۵/۴
۶	آیدوغموش	موتورخانه	۳۴۳/۹
۷	قزل اوزن	ماه نشان	۳۲۴/۲
۸	میانگین	.....	۳۵۱/۹ میلی متر در سال

جدول ۳- میانگین ۱۹ ساله‌ی متوسط حداکثر و حداقل حرارت در گرم‌ترین و سردترین ماه سال در سطح حوضه آبریز (سازمان هواشناسی کشور ۱۳۸۹)

ماه	فروردین	اردیبهشت	خرداد	تیر	مرداد	شهریور	مهر	آبان	آذر	دی	بهمن	اسفند	سالانه
میانگین حداقل	۶	۹/۸	۱۴/۱	۱۷/۵	۱۷/۲	۱۲/۷	۷/۸	۱/۹	-۲/۶	-۵/۷	-۴/۱	۱/۱	۶/۳
میانگین حداکثر	۱۹/۷	۲۴/۸	۳۰/۸	۳۳/۹	۳۴/۱	۲۹/۹	۲۲/۷	۱۳/۲	۶/۶	۳/۴	۵/۸	۱۲/۸	۱۹/۷

میانگین درجه‌ی حرارت (۱۳ درجه سلسیوس) و بر اساس اقلیم نمای آمبرژه (Emberger)، محدوده مطالعاتی جزء مناطق نیمه‌خشک سرد طبقه‌بندی می‌گردد (تصویر ۴).

میانگین حداکثر و حداقل حرارت نیز به ترتیب ۱۹/۷ و ۶/۳ درجه سلسیوس و میانگین حرارت سالانه ۱۳ درجه سلسیوس محاسبه شد (جدول ۳). با توجه به میزان متوسط بارندگی (۳۵۱/۹ میلی‌متر) و

تصویر ۴- بر اساس اقلیم نمای آمبرژه، منطقه مورد مطالعه در محدوده نیمه خشک سرد قرار دارد (علیزاده ۱۳۸۳)

رودخانه (شهرچای، قرنقو و آیدوغموش) (R4) بیش از حداکثر مجاز (۵۰۰ mg/lit) بوده و بقیه کمتر از آن می‌باشند. از نظر اسیدیته (pH)، تمام نمونه‌های آب در حد مطلوبی قرار دارند. همچنین از میان کاتیون‌ها و آنیون‌های موجود، منیزیم (Mg^{2+}) و سولفات (SO_4^{2-}) کمتر از حداکثر مجاز می‌باشد. به منظور تعیین کیفیت آب جهت شرب انسان، از دیاگرام شولر (Schoeller 1962) و جدول ۴-الف و ب استفاده گردیده است (تصویر ۵).

بر این اساس، نمونه‌های آب مربوط به رودخانه‌های گرمی چای (R9) و شهرچای (R7, R11) کیفیت خوبی داشته و برای آشامیدنی کاملاً مناسب هستند. نمونه‌های آب رودخانه‌های قرنقو-تونل (R8) و زنجان رود-سرچم (R10) از جهت آشامیدنی، دارای طعم خوب تا قابل قبول می‌باشند.

آب نمونه‌های مربوط به خروجی قرنقو (R2)، خروجی آیدوغموش (R3)، بعد از تلاقی سه رودخانه (شهرچای، آیدوغموش و قرنقو) (R4)، محل احداث سد (R6) و قزل‌اوزن- ایستگاه ماهنشان (R12)، دارای مزه قابل قبول تا متوسط می‌باشند، بنابراین، قابل آشامیدن می‌باشند. نمونه‌های آب مربوط به رودخانه قزل‌اوزن در دو ایستگاه شکرچی (R1) و قره‌گونی (R5) کیفیت نامطلوبی داشته و برای آشامیدن نامناسب می‌باشند.

۵- کیفیت شیمیایی آب حوضه آبریز سد شهریار (معیارهای کیفی آب)

آب‌ها عمدتاً برای شرب، مصارف کشاورزی و صنعتی مورد استفاده قرار می‌گیرند. لذا معیارهای کیفی تابع نوع استفاده از آب بر مبنای استانداردهای آن است. معیارهای کیفی آب، مقادیری از مواد محلول در آب بوده که معنای زیست محیطی دارند (Fetter 1999). با توجه به اهمیت معیارهای کیفی آب، در این پژوهش، کیفیت آب‌های سطحی حوضه آبریز سد شهریار مورد بررسی قرار گرفت.

۵-۱- طبقه بندی جهت شرب انسان

آب آشامیدنی، از نظر عناصر و مواد شیمیایی موجود، باید در محدوده مجاز که توسط سازمان‌های بهداشتی تعیین شده است باشد (قضاوتی و همکاران ۱۳۸۸). در این تحقیق با استفاده از جدول ۴-الف و ب، مواد شیمیایی آب منطقه با استانداردهای مواد شیمیایی مقایسه شدند. میزان مواد جامد موجود در آب رودخانه قزل‌اوزن در ایستگاه‌های شکرچی (R1) و قره‌گونی (R5) بیش از حداکثر مجاز (۲۰۰۰ mg/lit) محاسبه گردید (جدول ۴).

سختی کل بر اساس $CaCO_3$ موجود در نمونه‌های آب رودخانه قزل‌اوزن شکرچی (R1)، محل احداث سد (R6) و بعد تلاقی سه

جدول ۴-الف- آنالیز شیمیایی نمونه‌های آب حوضه آبریز سد شهریار

میلی اکی والان در لیتر (meq/l)										نام محل
CO ₃ ²⁻	HCO ₃ ⁻	Cl ⁻	SO ₄ ²⁻	SUM ANION	Ca ²⁺	Mg ²⁺	Na ⁺	K ⁺	SUM CATION	
-	۳/۶۵	۵۲/۵	۵/۶۰	۶۱/۷۵	۱۲	۶/۴	۴۳	۰/۲۷	۶۱/۷۷	قزل اوزن-شکرچی (R1)
-	۳/۶۵	۱۷/۵	۱/۲۰	۲۲/۳۵	۵	۳/۶	۱۳/۶	۰/۱۵	۲۲/۳۵	خروجی قرنقو-میانه (R2)
-	۲/۸۵	۱۱/۵	۴/۸۰	۱۹/۱۵	۷	۲/۸	۹/۲	۰/۱۳	۱۹/۱۳	خروجی آیدوغموش-میانه (R3)
-	۳/۱۵	۱۲	۵/۳۰	۲۰/۴۵	۶	۴/۴	۹/۹	۰/۱۴	۲۰/۴۴	بعداز تلاقی سه رود شهرچای، آیدوغموش و قرنقو (R4)
-	۳/۶۵	۵۰	۵/۸۰	۵۹/۴۵	۱۲	۶/۲	۴۱	۰/۲۷	۵۹/۴۷	قزل اوزن- قره گونی (R5)
-	۳/۹	۱۸/۸	۲/۳۰	۲۴/۹۵	۷	۴/۶	۱۳	۰/۱۴	۲۴/۹۴	محل احداث سد (R6)
-	۴/۲۴	۱/۷۸	۱/۱۵	۷/۲۰	۲/۶۸	۱/۷۱	۲/۷۸	۰/۰۲۹	۷/۱۸	شهرچای - کوهسالار میانه (R7)
-	۳/۵۳	۱۰	۳/۵۶	۱۷/۱	۳/۸۴	۲/۳۰	۱۰/۸۱	۰/۱۸	۱۷/۰۸	قرنقو - تونل شماره ۷ (R8)
-	۲/۶۱	۰/۵۳	۱/۲۳	۴/۴۸	۱/۹۵	۱/۴۳	۱/۰۹	-	۴/۴۶	گرمی چای - چناب (R9)
-	۳/۸۴	۲/۴۷	۳/۹۳	۱۰/۲۴	۴/۲	۲/۴	۳/۶۹	۰/۰۷	۱۰/۳۶	زنجان رود - سرچم (R10)
-	۳/۹۶	۱/۳	۱/۰۶	۶/۳۲	۲/۵	۱/۶۱	۲/۰۶	۰/۰۹	۶/۲۵	شهرچای - میانه (R11)
-	۴/۲۳	۲۱/۲	۴/۵	۲۹/۹۶	۵/۶	۳/۹	۲۱	۰/۱۶	۳۰/۹	قزل اوزن - ماه نشان (R12)

جدول ۴-ب- آنالیز شیمیایی نمونه‌های آب حوضه آبریز سد شهریار

T.D.S (Mg/l)	SAR	%Na	TH	EC	PH	نام محل
۳۶۷۴	۱۴	۷۰	۹۲۰	۶۱۸۰	۷/۸	قزل اوزن- شکرچی (R1)
۱۳۶۳	۶/۶	۶۲	۴۳۰	۲۲۴۰	۶/۹	خروجی قرنقو- میانه (R2)
۱۲۰۳	۴/۲	۴۹	۴۹۰	۱۹۱۸	۸/۱	خروجی آیدوغموش - میانه (R3)
۱۲۷۹	۴/۴	۴۹	۵۲۰	۲۰۵۰	۸/۲	بعداز تلاقی سه رود شهرچای، آیدوغموش و قرنقو (R4)
۳۵۴۴	۱۴	۶۹	۹۱۰	۵۹۵۰	۷/۲	وسط قزل اوزن- قره گونی (R5)
۱۵۱۸	۵/۵	۵۳	۵۸۰	۲۵۰۰	۸/۰	قزل اوزن - ممان (R6)
۴۵۷	۱/۸۸	۴۰	۲۲۰	۷۰۹	۷/۴۸	شهرچای-کوهسالار میانه (R7)
۱۰۸۰	۳/۱۸	۶۴	۳۰۰	۱۷۲۴	۷/۸۱	قرنقو - تونل شماره ۷ (R8)
۲۸۵	۰/۸۷	۲۴	۱۶۸	۴۴۶	۷/۸۷	گرمی چای - چناب (R9)
۶۳۳	۲	۳۶	۳۳۰	۱۰۰۲	۷/۷	زنجان رود - سرچم (R10)
۳۷۵	۱/۳۹	۳۴	۲۰۴	۵۹۱	۷/۷۱	شهرچای - میانه (R11)
۱۹۳۸	۹/۴۵	۶۶	۴۴۸	۳۰۶۷	۷/۸	قزل اوزن - ماه نشان (R12)

جدول ۵- استانداردهای مواد شیمیایی آب آشامیدنی (علیزاده ۱۳۸۳) و مقایسه آن با نمونه‌های آب منطقه مطالعاتی

نام ماده	حداکثر مطلوب mg/l	حداکثر مجاز mg/l	نمونه های آب منطقه مطالعاتی											
			R1	R2	R3	R4	R5	R6	R7	R8	R9	R10	R11	R12
کل مواد جامد محلول	۵۰۰	۲۰۰۰	۳۶۷۴	۱۳۶۳	۱۲۰۳	۱۲۷۹	۳۵۴۴	۱۵۱۸	۴۵۷	۱۰۸۰	۲۸۵	۶۳۳	۳۷۵	۱۹۳۸
سختی کل	-	۵۰۰	۹۲۰	۴۳۰	۴۹۰	۵۲۰	۹۱۰	۵۸۰	۲۲۰	۳۰۰	۱۶۸	۳۳۰	۲۰۴	۴۴۸
اسیدیته	۸/۵	۹/۲	۷/۸	۶/۹	۸/۱	۸/۲	۷/۲	۸/۰	۷/۴۸	۷/۸۱	۷/۸۷	۷/۷	۷/۷۱	۷/۸
منیزیم	-	۱۵۰	۷۷	۴۳	۳۴	۵۳	۷۴	۵۵	۲۰/۵	۲۸	۱۷	۲۹	۱۹	۴۷
سولفات	۲۵۰	۴۰۰	۲۶۹	۵۸	۲۳۰	۲۵۴	۲۷۸	۱۱۰	۵۵	۱۷۱	۵۹	۱۸۹	۵۱	۲۱۶
کلر	۲۰۰	۶۰۰	۱۸۶۴	۶۲۱	۴۰۸	۴۲۶	۱۷۷۵	۶۶۷	۶۳	۳۵۵	۱۹	۸۸	۴۶	۷۵۳

۵-۲- طبقه‌بندی جهت آبیاری (کشاورزی)

مقدار سدیم و املاح موجود در آب مهم‌ترین معیارهای کیفی در طبقه‌بندی آب از نظر کشاورزی می‌باشند (علیزاده ۱۳۸۳). این دو عامل در رشد گیاه و همچنین در درجه‌ی تناسب آب از نظر آبیاری و تأثیر آن بر نفوذپذیری خاک موثر می‌باشند (Dazy et al. 1997, Neilson-Welch 1999). به‌عنوان مثال، سدیم موجود در آب‌های شور و یون کلسیم موجود در خاک، جایگزین یکدیگر شده که در نتیجه نفوذپذیری و هوادهی خاک کاهش یافته، در نهایت رشد گیاه نیز کاهش خواهد یافت (مقیم ۱۳۸۵). با استفاده از جدول ۴- الف و به‌منظور طبقه‌بندی آب منطقه مطالعاتی برای آبیاری، از نمودار ویلکاکس (Wilcox 1995) استفاده شد (تصویر ۶). نتایج به‌دست آمده به شرح زیر می‌باشد:

نمونه‌های آب R11، R10، R9، R7، R3، R2، R4، R6 و R8 در محدوده‌ی C2-S1 و C3-S1 قرار گرفته‌اند، در نتیجه در هر نوع آبیاری مناسب هستند. نمونه‌های R5، R4، R6 و R8 در محدوده‌ی (C3-S2) قرار داشته که در شرایط ویژه برای آبیاری مناسب می‌باشند، مثلاً در زمین‌های که به مقدار زیاد ژپس دارد یا نفوذپذیر است، قابل استفاده می‌باشند (مقیم ۱۳۸۵). برای این نمونه‌ها، پرورش محصولات نسبتاً مقاوم به شوری مانند انار، انجیر، زیتون، انگور، آفتاب‌گردان، برنج، ذرت و طالبی خوب می‌باشد (کردوانی ۱۳۷۱). نمونه‌ی آب R12 (ایستگاه ماهنشان) در محدوده (C4-S3) قرار داشته که برای آبیاری نامناسب بوده و فقط در بعضی از کشورها مثل ایران که دارای اقلیم خشک و نیمه‌خشک است در آبیاری مورد استفاده قرار می‌گیرد (مقیم ۱۳۸۵).

نمونه‌های آب R1 و R5، از نظر خاصیت قلیایی در محدوده‌ی خیلی بالا (C4-S4) قرار گرفته‌اند و در قلیایی کردن آب مؤثر

می‌باشند. این نمونه‌ها به دلیل هدایت الکتریکی (بیش از ۵۰۰۰ میکروموس بر سانتی‌متر) باعث شور شدن آب می‌گردند، بنابراین قابل استفاده جهت کشاورزی نبوده مگر در مواقع بارندگی که املاح کاهش می‌یابند. همچنین برای نمونه‌های آب R1، R5 و R12 که به ترتیب مربوط به ایستگاه‌های شکرچی، قره‌گونی و ماهنشان در مسیر رودخانه قزل اوزن می‌باشند، می‌توان جهت بهره‌وری زیاد از محصولات زیر استفاده کرد (پورسلطانی و حرمی ۱۳۸۶):

۱- گندم و جو: گندم و جو محصول صنعتی بوده و نیاز آبی آن‌ها تا حد زیادی با رژیم آبی رودخانه‌ها و بارندگی منطقه انطباق دارد. بنابراین، با توجه به فصل رشد گندم و جو، نیاز آبی این دو محصول نسبت به محصولات بهاره کمتر خواهد بود.

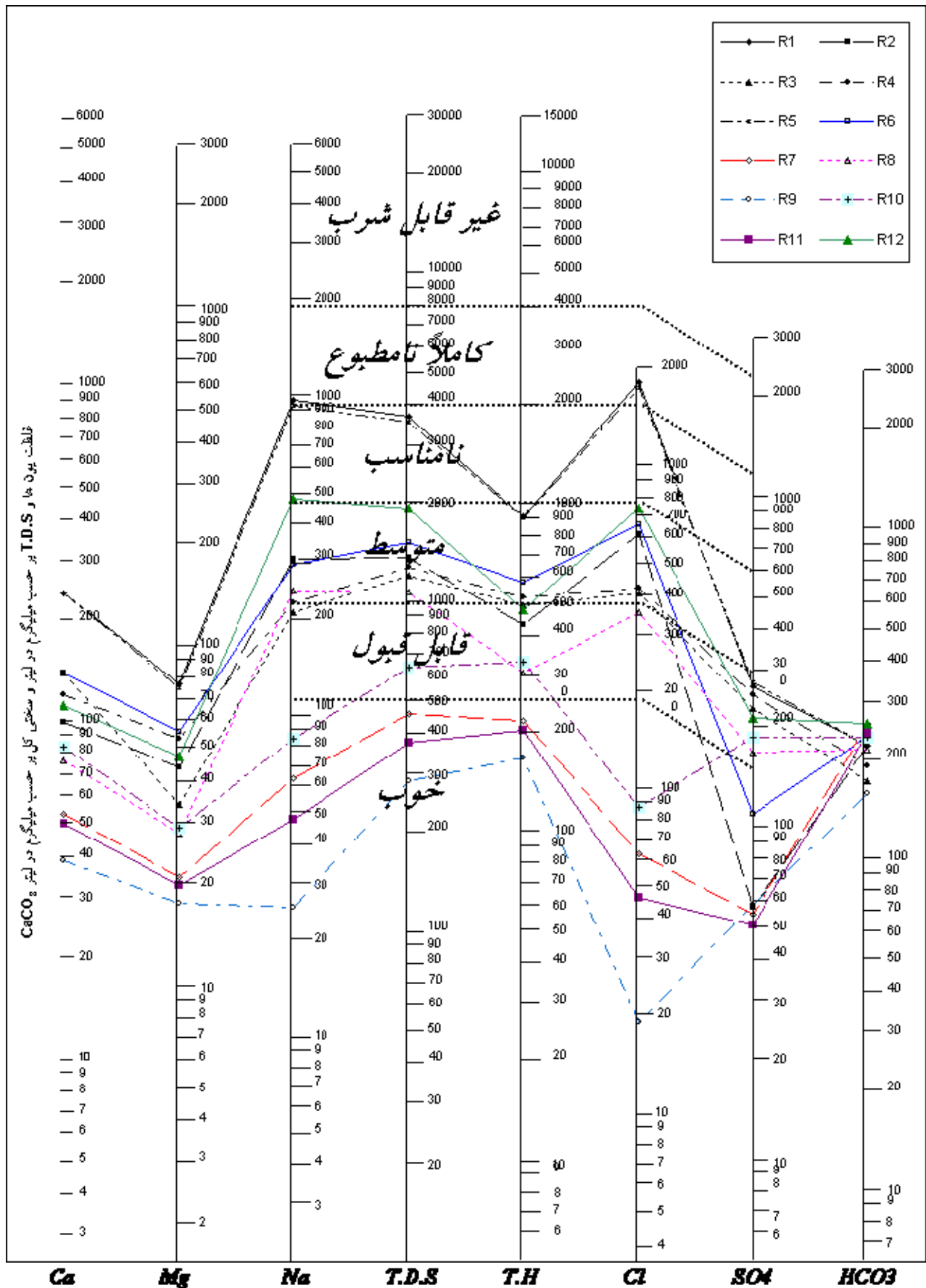
۲- پنبه: پنبه، محصول صنعتی محسوب شده و هدایت الکتریکی (EC) حدود ۷۷۰۰ میکروموس بر سانتی‌متر را در محیط خاک تحمل می‌نماید. بنابراین، مقاومت خاص این گیاه نسبت به شوری آب و خاک، دلیل رشد این محصول در منطقه می‌باشد.

۳- یونجه: یونجه تحمل دوره‌های خشکی کوتاه‌مدت را دارد و چنانچه کشت آن توسعه یابد، می‌تواند تا حد زیادی نیاز علفه‌ی دامداران منطقه را تأمین نماید.

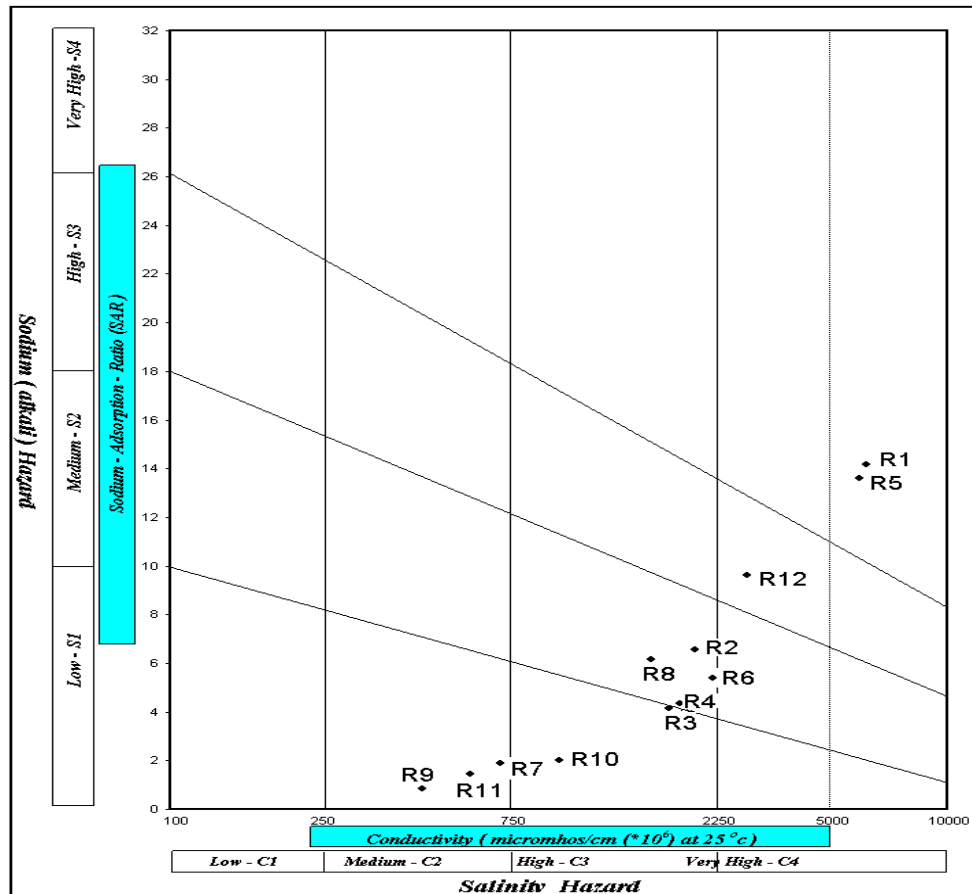
۴- پسته: پسته با توجه به شرایط اقلیمی و شرایط حاکم بر آب و خاک منطقه خشک بودن منطقه و شوری آب و خاک را نیز تحمل می‌نماید. بنابراین، پرورش این محصول از نظر اقتصادی بسیار حائز اهمیت می‌باشد.

۵- زیره‌ی سبز: زیره‌ی سبز محصولی اقتصادی محسوب شده و در مقابل خشکی مقاوم می‌باشد. این محصول با توجه به فصل رشد کوتاه، رژیم بارندگی و آبدهی رودخانه‌های منطقه، با شرایط منطقه سازگار می‌باشد.

تصویر ۵- گروه بندی آب آشامیدنی منطقه مطالعاتی طبق نظر شولر (Schoeller 1962) با استفاده از جدول ۴- الف وب

تصویر ۶- دیاگرام گروه‌بندی آبها از نظر آبیاری در محدوده مطالعاتی با استفاده از جدول ۴-الف وب بر اساس قابلیت هدایت الکتریکی و نسبت جذب سدیم (Wilcox 1995)

۵-۳- طبقه بندی از نظر مصارف صنعتی

در جداول ۵ و ۶ حد نصاب آب از نظر سختی کل (TH) و شوری کل (EC) ارائه شده است که براساس آن می‌توان با عمل تصفیه، آب مورد نظر را جهت مصارف صنعتی استفاده نمود. با توجه به جداول ۴-ب و ۵، سختی کل بیشتر رودخانه‌های منطقه مورد مطالعه بیش از حد بوده، بنابراین از این نظر غیرقابل مصرف می‌باشند، (گرچه از نظر قلیائیت در حد مطلوبی قرار دارند).

مشخصات تیپ آب‌هایی که در صنعت استفاده می‌شوند، بر حسب نوع صنعت متفاوت است. به عنوان مثال، تمیزترین آب از نظر فیزیکی و شیمیایی، در صنایع داروسازی و کاغذسازی استفاده می‌گردد، در صورتی که در صنایع معدنی کمتر این مسئله در نظر گرفته می‌شود (مقیم ۱۳۸۵). در مصارف صنعتی آب، درجه‌ی سختی و محیط واکنش آن بسیار حائز اهمیت است (کردوانی ۱۳۷۱).

جدول ۶- درجه‌بندی آب از نظر مصارف صنعتی (از کردوانی ۱۳۷۱) و مقایسه آن با آب حوضه آبریز

نمونه‌های آب حوضه آبریز سد شهریار												درجه ۳	درجه ۲	درجه ۱	نوع آب
R12	R11	R10	R9	R8	R7	R6	R5	R4	R3	R2	R1	از نظر سختی، تصفیه کامل لازم است	از نظر سختی، تصفیه کامل لازم است	از نظر سختی، تصفیه مختصر لازم است	فاکتورهای لازم
۴۴۸	۲۰۴	۳۳۰	۱۶۸	۳۰۰	۲۲۰	۵۸۰	۹۱۰	۵۲۰	۴۹۰	۴۳۰	۹۲۰	۲۵۰	۱۵۰	۵۰	سختی کل
۳۰۶۷	۵۹۱	۱۰۰۲	۴۴۶	۱۷۲۴	۷۰۹	۲۵۰۰	۵۹۵۰	۲۰۵۰	۱۹۱۸	۲۲۴۰	۶۱۸۰	۸۰۰۰-۱۰۰۰	۵۰۰۰-۳۰۰۰	۱۵۰۰	شوری کل

۵-۴- طبقه‌بندی از نظر شرب داه

آب مصرفی حیوانات اهلی برحسب مقدار TDS نبایستی از حد مجاز بیشتر گردد. در جدول ۷، حد معمول باقی مانده خشک (TDS) آب طبق نظر کارانج (Karanth 2001) برای حیوانات مختلف نشان داده شده است. بر این اساس به جز از نمونه های R2 و R3 مربوط به ایستگاه های شکرچی و قره گونی که تنها برای مرغ و خروس دارای محدودیت می باشند، سایر نمونه‌ها برای کلیه حیوانات مذکور هیچ گونه محدودیتی ندارند.

۶- تیپ آب موزه آبریز سد شهریار (استور)

اساس طبقه‌بندی تیپ آب‌ها بر طبق مقادیر کاتیون‌ها و آنیون‌های عمده (برحسب میلی‌اکی والان برلیتر) آب می باشد (Sikdar et al. 2001). به منظور بررسی تحول آنیون‌های موجود در آب‌های سطحی و تشخیص منابع تغذیه، تیپ آب رودخانه‌ها در سطح حوضه آبریز سد شهریار مورد بررسی قرار گرفت. با استفاده از جدول ۸، تعیین تیپ آب از نظر کمی و تغییرات برخی از عناصر دیگر، بر روی دیگرام تلفیقی پایپر (Piper 1994) مشخص شده است (تصویر ۷).

جدول ۷- مقدار قابل قبول باقیمانده خشک (TDS) برای حیوانات (Karanth 2001)

نوع حیوان	غلظت باقیمانده خشک (TDS) (mg/l)
مرغ و خروس	۲۸۶۰
خوک	۵۲۹۰
اسب	۶۴۳۵
گاو شیرده	۷۱۵۰
گاو گوشتی	۱۰۱۰۰
گوسفند	۱۲۹۰۰

R12	R11	R10	R9	R8	R7	R6	R5	R4	R3	R2	R1	نمونه‌های آب حوضه آبریز
۱۹۳۸	۳۷۵	۶۳۳	۲۸۵	۱۰۸۰	۴۵۷	۱۵۱۸	۳۵۴۴	۱۲۷۹	۱۲۰۳	۱۳۶۳	۳۶۷۴	TDS (mg/l)
R1: قزل اوزن - شکرچی R2: خروجی قرقنو - میانه R3: خروجی آیدوغموش - میانه R4: بعد از تلاقی سه رود خانه (شهرچای، آیدوغموش و قرقنو) R5: قزل اوزن - قره گونی R6: محل احداث سد R7: شهرچای - کوهسالار میانه R8: قرقنو - تونل شماره ۷ R9: گرمی چای - چناب R10: زنجان رود - سرچم R11: شهرچای - میانه R12: قزل اوزن - ماهشان												

جدول ۸- درصد کاتیون‌ها و آنیون‌های موجود در آب‌های منطقه مطالعاتی جهت تعیین نوع آب

نمونه آب	درصد آنیون‌ها			درصد کاتیون‌ها		
	HCO ₃	Cl ⁻	SO ₄ ²⁻	Ca ²⁺	Mg ²⁺	Na ⁺
R1	۵/۹	۸۵	۹	۱۹/۴	۱۰/۴	۷۰
R2	۱۶/۳	۷۸/۳	۵/۴	۲۲/۴	۱۶	۶۲
R3	۱۵	۶۰	۲۵	۳۶/۶	۱۴/۷	۴۹
R4	۱۵/۴	۵۸/۷	۲۶	۲۹/۴	۲۱/۵	۴۹
R5	۶/۱۳	۸۴	۹/۸	۲۰/۲	۱۰/۴	۶۹
R6	۱۵/۶	۷۵/۴	۹/۳	۲۸	۱۸/۴	۵۳
R7	۵۸/۸	۲۴/۷	۱۶	۳۷/۳	۲۳/۸	۳۸/۷
R8	۲۰/۶	۵۸/۵	۲۰/۸	۲۲/۵	۱۳/۵	۶۳/۳
R9	۵۸/۲	۱۱/۸	۲۷/۴	۴۳/۷	۳۲	۲۴/۴
R10	۳۷/۵	۲۴/۱	۳۸/۴	۴۰/۵	۲۳/۲	۳۵/۶
R11	۶۲/۶	۲۰/۶	۱۶/۸	۴۰	۲۵/۸	۳۳
R12	۱۴/۱	۷۰/۸	۱۵	۱۸/۱	۱۲/۶	۶۸

شیلی، تبخیری و ماسه سنگی در اکثر مناطق حوضه به ویژه در قسمت‌های غربی، جنوبی و مرکز گسترش زیادی داشته، بنابراین، عمده‌ی آب‌ها از این سازندها عبور کرده و در نهایت به رودخانه‌های آجی چای، آیدوغموش، قرتقو و قزل اوزن می‌ریزند. در سازندهای تبخیری، مارنی و شیلی میزان یون سدیم (Na^+) با قابلیت انحلال و قدرت جابجایی ۲/۵ درصد و کلر (Cl^-) با قابلیت انحلال و قدرت جابجایی ۱۰۰ درصد به صورت کلروسدیم بسیار بالاست (پورسلطانی و حرمی ۱۳۸۶). این لیتولوژی‌ها غلظت یون‌های سدیم و کلر را افزایش داده بنابراین، آب‌های این منطقه از نوع کلروره و سدیک می‌باشند. لایه‌های تبخیری در قسمت جنوبی محدوده مطالعاتی موجب افزایش یون سدیم (Na^+) شده است. بنابراین، نسبت جذب سدیم (SAR) در منطقه بالا بوده که سبب قلیایی نمودن خاک منطقه می‌شود.

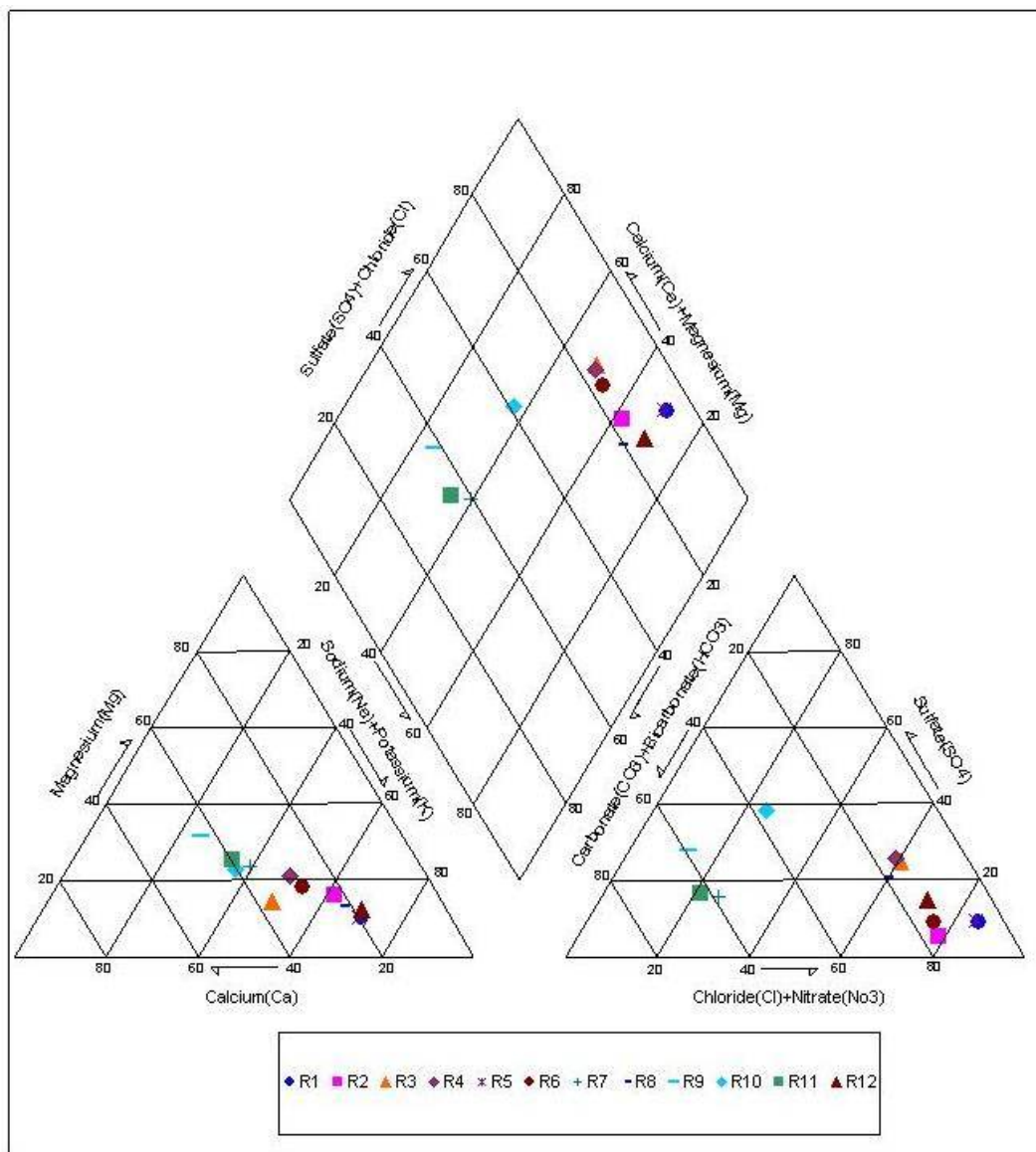
با توجه به تصویر ۷، تیپ آب‌های محدوده‌ی مورد مطالعه از نوع کلروره و سدیک بوده که ناشی از اثر سازندهای مختلف زمین‌شناسی بر کیفیت آب می‌باشد.

۷- عوامل موثر در افزایش املاح آب موضعه آبریزمورد مطالعه

ترکیب و غلظت نمک‌های موجود در آب نتیجه تأثیر عوامل گوناگونی است، در ادامه، این عوامل تشریح خواهند شد.

۷-۱- عوامل زمین‌شناسی

به دنبال بارندگی و تشکیل آب‌های سطحی، در ابتدا نمک محلول در این آب‌ها خیلی کم است، اما بر اثر تماس با رسوبات و سنگ‌های مختلف، املاح آن زیاد می‌شود (مقیمی ۱۳۸۵). سازندهای مارنی،

تصویر ۷- نتایج آنالیز شیمیایی آب حوضه آبریز سد شهریار جهت تعیین نوع آب به صورت دیاگرام پایپر (Piper 1994)

مراجع

- پورسلطانی، م. ر. و موسوی حرمی، ر.، ۱۳۸۶، "مطالعات آب شناسی حوضه آبریز سنگرد در منطقه سبزوار"، فصلنامه زمین شناسی کاربردی، سال ۳ (۲): ۱۱۰-۱۱۸.
- دانیالی، س. ک.، ۱۳۸۸، "ارزیابی کیفیت آب دریاچه سد خمیران اصفهان جهت شرب"، فصلنامه علمی محیط زیست، شماره ۴۷: ۵۹-۴۹.
- شرکت سهامی آب منطقه‌ای استان آذربایجان شرقی، ۱۳۸۳، "طرح مطالعات شناسایی سازندهای سخت منطقه میانه-هشترود": ۱۰-۷.
- شرکت مشاوره‌ای مهتاب قدس، ۱۳۸۸، "گزارش هواشناسی حوضه آبریز سد شهریار"، ۱۱۸ ص.
- علیزاده، ا.، ۱۳۸۳، "اصول هیدرولوژی کاربردی"، انتشارات آستان قدس رضوی، چاپ هفتم، ۱۷۷ ص.
- قضاوتی، م.، نوشادی، م. و مرنندی، ر.، ۱۳۸۸، "بررسی کیفیت شیمیایی و پتانسیل خوردگی آب های آشامیدنی تولیدی درپالایشگاه بندرعباس و ورودی آن"، دوازدهمین همایش بهداشت محیط ایران، دانشگاه علوم پزشکی شهیدبهشتی، دانشکده بهداشت: ۷۵۳-۷۳۴.
- کردوانی، پ.، ۱۳۷۱، "منابع و مسائل آب ایران"، انتشارات نشر قومس، ۲۱۶ ص.
- مقیم، ه.، ۱۳۸۵، "هیدروژئوشیمی"، انتشارات دانشگاه پیام نور، ۲۱۳ ص.
- نائیجی، ع. غ.، ۱۳۸۳، "هیدرولوژی و هیدروژئوشیمی آب های زیرزمینی دشت نیسان (طبس)"، پایان نامه کارشناسی ارشد آب شناسی، دانشگاه شهید بهشتی، ۲۲۹ ص.
- نبوی، م. ح.، ۱۳۵۵، "دیباجه ی بر زمین شناسی ایران"، انتشارات وزارت صنایع و معادن، سازمان زمین شناسی کشور، ۱۰۹ ص.
- Borgarello, F., Serpont, N., Torcini, S., Minero, C. & Pelizzetti, E., 1986,** "Separation of inorganic anions by un-suppressed ion chromatograph": *Analytica Chimica Acta*, Vol. 188, 317 pp.
- Dazy, J., Drogue, C., Harmanidis, P. & Darlet, C., 1997,** "The inflows on chemical composition of groundwater in small island: *The example of the Cyclades, (Greece), Environ. Vol. 31: 133-141.*
- Dubief, J., 1953-1963,** "Le climat du Sahara", Vol. I, 1959, 312 p., Vol. II, 1963, 275 p., +1 carte h. t. *Mem. Inst. Rech. Sahar., Univ. D'Alger.*
- Fayazi, F. & Nakhaei, M., 2007,** "Hydrogeochemistry and brine evolution of Maharlou Saline Lake", *Southwest of Iran, Carbonates and Evaporites, Vol. 22 (1): 33-42.*
- Fetter, C. W., 1999,** "Contaminant Hydrogeology", 2th Ed., Prentice Hall Inc., New Jersey, 485 pp.
- Karanth, K. R., 2001,** "Ground water assessment development and management", *Tata McGraw- Hill, 720 pp.*
- Murtry, A. S., Venkat, R. M. & Javad, T., 1979,** "Effect of saline water irrigation and sodium and potassium (*Triricum aestivum L*)", *Annals of Arid*

همچنین واحدهای تبخیری در منطقه به‌ویژه در بخش جنوبی، مواد جامد محلول را افزایش داده است. بنابراین، آب ایستگاه‌های شکرچی و قره‌گونی به دلیل بالا بودن نسبت یون‌ها، نسبت جذب سدیم (SAR) و میزان مواد جامد محلول (TDS)، از نظر مصارف گوناگون تقریباً غیر قابل استفاده می‌باشند (Murtry et al. 1979). همچنین وجود واحدهای آهکی به‌طور پراکنده در بخش‌هایی از حوضه، به‌ویژه در زیرحوضه‌های زنجان رود، گرمی چای، شهرچای و آیدوغموش، باعث افزایش یون کلسیم (Ca^{2+}) شده است. وجود کانی‌های تبخیری در واحدهای تبخیری، مارنی و شیلی منطقه نیز باعث افزایش میزان مواد جامد محلول شده است (پورسلطانی و حرمی ۱۳۸۶).

۷-۲- عامل اقلیم و موقعیت جغرافیایی

شرایط اقلیمی تأثیر زیادی در کیفیت منابع آب دارد. آب‌های مناطق خشک و نیمه‌خشک نمک بیشتری دارند (مقیم ۱۳۸۵). نامناسب بودن شرایط اقلیمی منطقه میانه، مانند کم بودن میزان بارندگی، بالابودن دما و شدت تبخیر، باعث افزایش درجه غلظت املاح شده است. بنابراین، باتوجه به نیمه خشک بودن منطقه شرایط جهت افزایش غلظت املاح فراهم می‌باشد.

۸- نتیجه‌گیری

براساس مطالعات انجام شده در حوضه آبریز سد شهریار میانه، کم بودن میزان بارندگی و بالابودن درجه‌ی حرارت منطقه مورد مطالعه جزء مناطق نیمه خشک طبقه‌بندی گردید. گسترش زیاد واحدهای تبخیری، مارنی و شیلی در جنوب و مرکز حوضه، یون‌های محلول به‌ویژه سدیم و کلر آب رودخانه‌ها را افزایش داده که نتیجه‌ی آن سدیک و کلروره شدن آب منطقه است. همچنین وجود کانی‌های تبخیری در واحدهای تبخیری، مارنی و شیلی منطقه باعث افزایش نسبت جذب سدیم (SAR) و میزان مواد جامد محلول (TDS) شده که در قلیایی نمودن خاک و کاهش کیفیت آب تأثیر دارند. وجود واحدهای آهکی در حوضه، خصوصاً در زیر حوضه‌های زنجان رود، گرمی چای، شهرچای و آیدوغموش باعث افزایش یون کلسیم (Ca^{2+}) در نمونه‌های آبی منطقه گردیده است. همچنین به جز نمونه‌های R1 و R5، (این نمونه‌ها تنها جهت شرب دام قابل قبول هستند) سایر نمونه‌ها از لحاظ شرب انسان و دام، استفاده صنعتی و کشاورزی قابل استفاده می‌باشند. از نظر کشاورزی، گیاهان شور پسند و مقاوم مانند گندم و جو، پسته، زیره‌ی سبز، یونجه و پنبه در این منطقه قابل پرورش می‌باشند.

Zone, Vol. 18 (1): 165-178.

Neilson-Welch, L., 1999, "Saline water intrusion from the Fraser River Estuary: a hydrological investigation using field chemical data and density-dependent groundwater flow model", *M.Sc. Thesis, University of British Columbia, Vancouver, 170 pp.*

Piper, A. M., 1994, "A graphic procedure in the geochemical interpretation of water," *Transactions of the American Geophysical Union, Vol. 25, 914 pp.*

Schoeller, H., 1962, "Lex souterraines", *Masson, Paris, 642 pp.*

Sikdar, P. K., Sarkar, S. S. & Palchoudhury, S., 2001, "Geochemical evolution of groundwater in the Quaternary aquifer of Calcutta and Howrah, India", *Journal of Asian Earth Science, Vol. 19: 579- 594.*

Soliman, M. M., 2010, "Engineering hydrology of arid and semi-arid regions", *Faculty of Engineering Ain Shams University Cairo Egypt, 373 pp.*

Wilcox, L.W., 1995, "Classification and use of irrigation water", *U. S. Department, Agri. Circular, 969 pp.*